

عنوان مقاله:

روایات نهی از معاشرت با قومیت های خاص؛ در ترازوی نقد سندی و دلالی

محل انتشار:

تحقیقات علوم قرآن و حدیث، دوره 21، شماره 1 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

علی محمدیان - استادیار گروه فقه و حقوق اسلامی، دانشگاه بزرگمهر قائنات، قائن، ایران

مرتضی کشاورزی ولدانی - استادیار گروه فقه و حقوق اسلامی، دانشگاه بزرگمهر قائنات، قائن، ایران

خلاصه مقاله:

مسئله پژوهش حاضر بررسی و مطالعه انتقادی روایاتی است که مفاد آن‌ها پرهیز از معاشرت با پاره‌ای از قومیت‌ها و نزادهای خاص می‌باشد. این سنخ از اخبار که در میراث روایی امامیه نیز وارد شده، موجب پدیدار شدن برخی چالش‌ها و پرسشها بوده است. لذا نیک پیداست که ضرورت اتخاذ موضع صحیح در مسئله و تبیین رویکرد شریعت در این زمینه، از اهمیت شایانی برخوردار است. جستار حاضر در پژوهشی توصیفی-تحلیلی، ابتدا روایات مزبور را از خلال جوامع حدیثی امامیه استخراج نموده و پس از تبیین آنها، از دو ناحیه سند و دلالت، آن‌ها را در سنجه تحلیل افکنده است. برآیند پژوهش بیانگر آن است که غالب این روایات به ضعف سندی مبتلا بوده و در زمره اخبار آحاد محسوب می‌شوند. از حیث دلالت نیز عرضه چنین روایاتی به کتاب، سنت، عقل و اخلاق، حکایت از ناستواری مضامین موجود در آنها دارد. لذا نگارنده دو نحوه مواجهه با این اخبار پیشنهاد می‌دهد: ۱- توجیه و تاویل پاره‌ای از این اخبار در پرتو ارائه تفسیری متکی و متصل به زمان و مکان؛ ۲- رها کردن پاره‌ای دیگر از این اخبار که با قطعیات دینی در تنافی آشکار قرار می‌گیرند.

کلمات کلیدی:

روایات، قومیت‌ها، نقد سندی، نقد دلالی، آموزه‌های امامیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2001963>

